

Το ράπισμα της Βουλγαρίας έναντι της ΕΕ.

Γράφει ο Ανδρέας Σταλίδης.

Releasable to EU member states only!

Explanatory Memorandum on the relationship of the Republic of Bulgaria with the Republic of North Macedonia in the context of the EU enlargement and Association and Stabilization Process

- All EU Member states adhere to the understanding that the accession process of the Republic of North Macedonia should strictly abide by the principles and values on which our Union was built.
- On the 25th of March 2020 the Council of the EU affirmed that good neighbourly relations and regional cooperation remain key elements of the enlargement process, as well as of the Stabilisation and Association Process. It reiterated the importance of the continued implementation in good faith of bilateral agreements, as an important part of the enlargement process.
- The implementation of legally binding commitments by candidate countries is carefully monitored at all stages of their accession. It is a criterion for their readiness and political capacity to assume membership responsibilities.
- A candidate country should not introduce open issues into the EU, especially with regard to Member States. Several such issues persist with regard to the Republic of North Macedonia which could upon accession negatively affect the decision-making within the EU.
- These issues are a consequence of the way that this country is dealing with its own past. Finding long-lasting solutions would require genuine political will and courage. The accession path of the Republic of North Macedonia provides a valuable opportunity for its leadership to break with the ideological legacy and practices of communist Yugoslavia. The Enlargement process must not legitimize the ethnic and linguistic engineering that has taken place under former authoritarian regimes.
- The sooner these issues are tackled, the more time will be left to demonstrate the necessary "track record" and consequently the smoother the accession process will be.

HISTORICAL BACKGROUND

- Macedonia is a geographical and historical area, which nowadays lies within the boundaries of six countries - Bulgaria, Greece, Republic of North Macedonia, Albania, Kosovo and Serbia. Consequently, all attempts to impose the geographical term Macedonia as the official name of the newly established state in 1992 had been burdened for 28 years with political sensitivity.
- In neighbouring countries, the term "Macedonian" is used to indicate a geographical origin, not a national identity. In Bulgaria hundreds of thousands of Bulgarians self-identify as "Macedonians" in terms of their regional belonging while clearly stating a Bulgarian ethnic origin. Therefore, a significant misunderstanding arises when the terms "Macedonian" and "originating from the Republic of North Macedonia" are interchangeably used within international fora.
- When a part of the geographical area of Macedonia was incorporated into the Kingdom of Yugoslavia following WWI the overwhelming majority of its Slavic population used to clearly self-identify as Bulgarian. This is confirmed by all diplomatic and historic accounts of the time. Between the two World Wars Belgrade tried to eradicate the Bulgarian identity of this population by imposing a new "South Serbian" one. As this attempt proved unsuccessful, following WWII the Yugoslav communist leader Josip Broz Tito resorted to

Language

- A "Macedonian language" or ethnicity did not exist until 02.08.1944. Their creation was part of the overall building of a separate non-Bulgarian identity, aimed at cutting the ties between the population of the then SRM and Bulgaria.
- The Bulgarian literary language has six regional written norms (codifications). Three of them were based on dialects and three on the Bulgarian literary language. The creation of the "Macedonian language" in 1944 in ex-Yugoslavia was an act of secondary codification (re-codification) based on the Bulgarian literary language, additionally "enriched" with vernacular forms, thus simulating a dialect-based "natural" process.
- The basis on which the codification was done and the way it was enforced attest that the official language used in today's Republic of North Macedonia can be only considered as a written regional norm of the Bulgarian language.
- Today regional variants of the same language are still spoken on both sides of the border between Bulgaria and the Republic of North Macedonia. Since the local norm in the Republic of North Macedonia was qualified in the Constitution as "Macedonian", both sides agreed to refer to the language in terms of the respective Constitutional provisions.
- In 1999 with a Declaration, signed by the prime ministers of Bulgaria and then Republic of Macedonia, both countries came to an agreement that the official language of the country would be referred to as "... Macedonian language in accordance with the Constitution of the Republic of Macedonia". This compromise paved the way for the signature of a number of bilateral agreements and was of paramount importance for establishing normal neighbourly relations.
- The same provision has been enshrined in the Treaty. We consider that through this provision our countries have made a huge step towards resolving our differences on the issue. This clause implies i.a. the understanding of the Bulgarian side that the official language of the now Republic of North Macedonia was codified by a legal norm in its first ever constitution as an independent state, adopted on 17 November 1991.
- The term "Macedonian language", used in the Prespa Agreement of 2018 for the purposes of that Agreement is not binding upon third states to that treaty - a key principle under public international law. Although this term is also used in reports of the Third United

4

Releasable to EU member states only!

Nations Conference on the standardization of geographical names of 1977, the said expert conference did not have a political character and its decisions do not produce legally binding effects as regards the recognition of a so-called „Macedonian language“.

- Considering the above, Bulgaria insists that EU documents (both before and after accession to the EU) refer to the "official language of the Republic of North Macedonia" or in case of absolute necessity to "Macedonian language" with an asterisk and a clarification below the line, as follows: "according to the Constitution of the Republic of North Macedonia".

Το βουλγαρικό βέτο για την έναρξη συνομιλιών για την ένταξη των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία. Τον Οκτώβριο του 2019 είχε εκδοθεί πολύ αυστηρό ψήφισμα από το Βουλγαρικό Κοινοβούλιο προς αυτήν την κατεύθυνση. Τον Αύγουστο του 2020 στάλθηκε

ένα εξασέλιδο **σημείωμα** από την κυβέρνηση της Βουλγαρίας προς όλες τις κυβερνήσεις των χωρών μελών της ΕΕ με το ίδιο περιεχόμενο.

Αντιγράφω ορισμένες φράσεις από αυτό το σημείωμα.

«Η διαδικασία διεύρυνσης της ΕΕ δεν πρέπει να νομιμοποιήσει την εθνική και γλωσσική κατασκευή (engineering) που έλαβε χώρα από παρελθόντα αυταρχικά καθεστώτα», ««Μακεδονική γλώσσα» ή εθνότητα δεν υπήρχαν μέχρι τις 2 Αυγούστου 1944», (εδώ συνεχίζει και αναφέρεται ονομαστικά στον Τίτο και τις πράξεις του. Επίσης, αναφέρει: «Τεράστια παρανόηση εγείρεται όταν ο όρος «μακεδονικός» και «αυτός/ή/ό που προέρχεται από τη Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονία», χρησιμοποιούνται σε διεθνή φόρα με τρόπο που το ένα να υποκαθιστά το άλλο»

Πέραν αυτών, δίνει και μία σφαιλιάρα στους υποστηρικτές της Συμφωνίας των Πρεσπών λέγοντας ότι «Η τρίτη διάσκεψη του ΟΗΕ για την τυποποίηση γεωγραφικών ονομάτων το 1977, δεν είχε κανέναν πολιτικό χαρακτήρα ή αποφάσεις, και δεν παράγει κανένα νομικό αποτέλεσμα ή άλλη δέσμευση που θα οδηγούσε σε οποιαδήποτε αναγνώριση του όρου «μακεδονική γλώσσα».

Αυτό ακριβώς δηλαδή, που έλεγαν οι διαφωνούντες με τη Συμφωνία των Πρεσπών, ότι αυτό που γράφτηκε εκεί για το 1977, εάν είχε τον ελάχιστο βαθμό αληθείας, θα ήγειρε τις αντιδράσεις των Βουλγάρων το 1977, οι οποίοι ήταν ασφαλώς παρόντες στη διάσκεψη.

Ο υπουργός εξωτερικών της Γερμανίας μία ημέρα πριν την χρήση του βέτο από τη Βουλγαρία δήλωσε απογοητευμένος ότι «δυστυχώς δεν μπορέσαμε να κάμψουμε τις βουλγάρικες θέσεις». Αντίστοιχα μεγάλη ήταν και η θλίψη και στην Ελλάδα!

Παρόλο που τα ΜΜΕ των Σκοπίων, όπως και διάφοροι επίσημοι φορείς της χώρας, **συνεχίζουν να δηλώνουν το σκέτο «Μακεδονία»**, αλλά και το επίθετο «μακεδονικός», εν τούτοις τα ελληνικά ΜΜΕ σε ικανό βαθμό υιοθετούν την ονομασία των Πρεσπών, επειδή, λέει «δεσμεύονται».

Καμία δέσμευση! Οι Έλληνες είμαστε οι μόνοι που τους Φράγκους τους λέμε Γάλλους. Οι Ντόυτς μόνο στη χώρα τους λέγονται έτσι. Οι λοιποί τους αποκαλούν είτε Γερμανούς, είτε Αλεμάνους. Εμάς, μας αποκαλούν είτε Γραικούς, είτε Ίωνες. Τους Σουόμι τους λέμε Φινλανδούς και τους Σουίς τους

λέμε Ελβετούς. Όλα αυτά, παρά τις επίσημες ονομασίες. Εκεί δεν υπάρχει δέσμευση;

«Μακεδόνες» τους ονομάζει μόνο όποιος το θέλει. Κανένας επειδή υποχρεώνεται. Μακεδόνες είμαστε εμείς.

Η Βουλγαρία λοιπόν ζητάει από την ΕΕ τρία πράγματα.

- Πρώτον να μην γίνει αποδεκτός ο όρος «**μακεδονικό έθνος**»,
- δεύτερον να μην γίνει αποδεκτός ο όρος «**μακεδονική γλώσσα**»

και

- τρίτον να υπάρξει δημόσια δέσμευση των Σκοπιανών ότι **δεν υφίσταται καμία δική της μειονότητα στο έδαφος της Βουλγαρίας**. Απλά, σαφή και σεβαστά αιτήματα. Εμείς αποτύχαμε και στα τρία, για να μην πω ότι τα προκαλέσαμε κι όλες αυτά τα προβλήματα.

Η Βουλγαρία **διατηρεί** το σθένος της να μην κάμπτεται ούτε από εξωτερικές πιέσεις, ούτε από ιδεοληψίες, ούτε από επιδρομή επιχειρημάτων κατευνασμού. Ήδη στο τρίτο αίτημα έχει υποχωρήσει ο Ζάεφ.

Δικαιούμαστε κι εμείς να θέσουμε τα ίδια αιτήματα από τη δική μας πλευρά.

Δημοσιεύθηκε στην Εστία, 1 Δεκεμβρίου 2020.

Πηγή : <http://www.antibaro.gr/>